

Gerd Hedström

VÅR HEMBYGD

Sommarbarn

Kolbäcks
hembygdsförening

Gerd och Rolf Hedström är trogna besökare på hembygdsföreningen tisdagsträffar för samvaro och kaffedrickande.

Vid ett tillfälle kom samtalet att handla om sommarbarn förr i tiden. Gerd berättade att hon fortfarande, var vecka, har kontakt med ett "sommarbarn" som var gäst i hennes hem under många år, ja faktiskt innan Gerd själv var född. De har nu känt varandra i nära 70 år. Jag föreslog att hon skulle sätta sina minnen på pränt då jag såg ett allmänt intresse av sommarbarn som företeelse.

Här har vi nu hennes berättelse.

Tack, Gerd i Gränby

Sammanställt av Kurt Larsson i oktober 2012.

När Gun börjat jobba kom hon ofta till
Gränby på semester, även med sin äldsta
familj. Tågbiljetten kostade 9:- kr för första.

Efter intervju med Gun, 91 år

Nedtecknat av Gerd i Gränby

På omslagets första sida Gun Karlsson år 1928
omgiven av Gerds mor, far och morföräldrar,
Elsa Eriksson, Per-Erik Eriksson, Matilda Eriksson och Arvid Eriksson.
Fotot har signaturen S.P.28 vilket står för Sven Pettersson känd
gårdsmålare.

SOMMARBARNsverksamheten TIDIGT 1900-TAL.

Stockholmsbarn kom ut på landet för att få frisk luft och äta upp sig.

I Stockholm var det Frälsningsarmén som organiserade verksamheten och undersökte vilka barn som var i behov av miljöbyte.

Vilka organisationer som hade hand om utrustningen av barnen till de olika familjerna på landet vet jag inte. På Kolbäcks station möttes de 20-25 barnen av en fru Larsson från Kvalsta i Berg. Hon var gift med förvaltaren på Kvalsta lantbruk. Barnen hämtades vid stationen med häst och vagn. Det var en slump var man hamnade, första året i alla fall.

På 3 av de 5 gårdarna i Gränby tog man emot sommarbarn. Trivdes barnen kom de tillbaka år efter år. Till en gård kom först en kille senare även hans lillebror.

”Jag tror fru Eriksson fick den allra sötaste lilla flickan” var fru Larssons kommentar om Gun vid ankomsten till Kolbäcks station. Fru Eriksson var min mamma.

Flickan Gun Karlsson född 210322 var näst äldst av 5 flickor. Familjen bodde på Bondegatan på Söder i Sofia församling. Pappan var plåtslagare, mamman var hemmafru.

De bodde i 2 rum och kök, 5 lägenheter i huset, dass på gården. Gun hade 15 minuter att gå till skolan. I skolan lärde sig Gun även att simma.

Första gången Gun kom till Gränby, år 1928, längtade hon hem såklart. Min morfar skulle försöka trösta henne och sa att de skulle gå och titta på kor och grisar. Han fick svaret ”Jag bryr mig inte om några kor och grisar. Jag ska hem till mamma och det ikväll”.

Både min mamma och pappa och morfar och mormor pysslade om Gun med god mat och fika så snart trivdes hon bra. En familj med 6 barn (2 flickor i Guns ålder) bodde i en stuga på gården, så lekkamrater fanns också.

Första året sov Gun i mormor och morfars rum, men senare fick hon eget rum.

Gun trivdes så bra att hon kom tillbaka 5 år i rad.

I granngården hade de en sommarflicka från Stockholm och henne hade de kontakt med även som vuxen.

När Gun börjat jobba kom hon ofta till Gränby på semester, även med sin familj. Tågbiljetten kostade 9 kronor tur och retur första året.

Efter intervju med Gun, 91 år.

Nedtecknat av Gerd i Gränby

På Erikssons gård i Gränby tillbringade Gun många somrar.